

شاکر ایروانی (šā.ker-e.i.ra.vā.ni)، شیخ موسی، مشهور به
اعمی، سده چهاردهم هجری، شاعر آذربایجانی. وی مردی
شیرین سخن و اندکی آبله‌رو و از هر دو چشم نابینا بود. اما
حافظه‌ای خوب داشت و با اشتهای فراوان غذا می‌خورد و
همواره این بیت را زمزمه می‌کرد: «آن غذایی که مرا چون جان
است - چلو و جوجه و بادمجان است.» وی همچنین قصیده‌ای
در چهل و پنج بیت در مدح چای سروده که بیتی از آن چنین
است: «دردمندم، مستمندم، چیست دردم را دوا - گفت در پاسخ
دوایت چایی اعلاستی.»

منابع: زبان فارسی در جهان، ۱۴/۲۶۲ - ۲۶۳، سرایندگان شعر

فارسی در قفقاز، ۳۰۳ - ۳۰۵؛ سلطان‌زاده پسبان، «در مدح چای»؛

هلال، جلد ششم، شماره ۱، خرداد ۱۳۳۷ ش، صص ۳۶ - ۳۸.

جمشیدی